

Sygn. akt I CSK 699/20

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska

w sprawie z powództwa M. P.
przeciwko S. S.A. w W.
z udziałem interwenienta ubocznego J. T. - administratora hipoteki
po stronie pozwanej
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 października 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 czerwca 2020 r., sygn. akt I ACa (...)

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. zasądza od S. S.A. w W. na rzecz M. P. 4050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwana S. S.A. z siedzibą w W. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), oddalającego apelację skarżącej od wyroku Sądu Okręgowego wydanego w sprawie o zapłatę toczącej się z powództwa M. P.. W skardze kasacyjnej wniesiono o „zmianę zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie o oddaleniu powództwa w całości”. W odpowiedzi powód wniósł o

nieprzyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie jej oddalenie, a także o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu, gdyż była obarczona nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym.

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Użyte przez pozwaną sformułowanie nie pozwala na przyjęcie, by wnioskowała ona o uchylenie zaskarżonego wyroku; przeciwnie, bezsprzecznie zwróciła się ona wyłącznie o jego zmianę. Należy przypomnieć, że skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, wnoszonym od orzeczenia, które jest już prawomocne. Oznacza to, że jakakolwiek ingerencja w treść rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji musi być poprzedzona formalnym uchyleniem zaskarżonego wyroku, w całości lub w części, stosownie do żądanego zakresu uchylenia. Wniosek skarżącej byłby właściwy jedynie w postępowaniu apelacyjnym; nie przystaje on natomiast do istoty postępowania ze skargi kasacyjnej i jest wprost sprzeczny z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że brak odpowiedniego wniosku nie podlega uzupełnieniu i powoduje konieczność odrzucenia skargi już na etapie badania jej przez sąd drugiej instancji, co wynika z art. 398⁶ § 2 *in medio* k.p.c. (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 listopada 2010 r., IV CSK 389/10 i przywołane tam orzecznictwo). Wobec nieodrzczenia skargi kasacyjnej przez Sąd Apelacyjny zachodziły podstawy do jej odrzucenia przez Sąd Najwyższy, stosownie do art. 398⁶ § 3 k.p.c.

O kosztach rozstrzygnięto zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 k.p.c.), ich wysokość ustalając na podstawie § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 z późn. zm.).

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji postanowienia.

ke